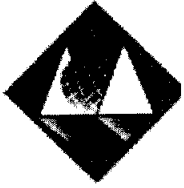

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

02955068

ATTESTATION BY THE PRESIDING OFFICER PURSUANT TO RULE

92 BIS(B)

I, Kelly Philpott, Presiding Officer appointed by the Registrar of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia on 12.06.03 pursuant to Rule 92 bis of the Rules of Procedure and Evidence, with the assistance of a certified interpreter, certify;

that on 20.06.03 in Andrije Hebranga BB
Zadar, 23000

the following person appeared:

Witness's First and Last name(s): Tomislav Segaric

Date and Place of Birth: 13.10.1976, Zadar

Identity-, or Passport No.: [REDACTED]

Habitual Residence: [REDACTED]

+ addendum 20.06.03

- that in the attached statement dated 27+28.092000 and certified by the undersigned on 20.06.03 the said, Tomislav Segaric is identified as his (her) author;
- that the above-mentioned witness was provided with a version of the said statement in a language that he (she) understands;
- that the above-mentioned witness was informed, in a language that he (she) understands, by the Presiding Officer that if the contents of the written statement are not true to the best of his (her) knowledge and belief then he or she may be subject to proceedings for false testimony;
- that the above-mentioned witness was provided with a text of Rule 91 of the Rule of Procedure and Evidence, in a language he (she) understands;

Rule 92 bis

(11 of 11)

- that above-mentioned witness declared that the content of his (her) written statement are true and correct to the best of his (her) knowledge and belief;
- that no pressure was brought to bear on the witness and that he (she) voluntarily signed the attached declaration dated 20.06.03 _____;
- that the following persons were present during the said declaration:

Mohammad Azim Arshad, Investigator
Tihana Dedovic, Interpreter

Additional remarks:

02955070

Done this 20.06.03

At Zadar, Republic of Croatia

Signature of the Presiding Officer

Kelly Plifath

Presiding
Officer

Rule 92bis

9

02955071

Original: engleski

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVJEDOKA

PODACI O SVJEDOKU:

Prezime: Šegarić
Ime: Tomislav Ime oca: Branko
Nadimak/pseudonim: Tomo Spol: muški
Datum rođenja: 13.10.1976.
Mjesto rođenja: Zadar

Nacionalnost: Hrvat Vjeroispovijest: katolička

Jezik/jezici koje govori: nijedan

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuju od navedenih): nijedan

Jezici korišteni u toku razgovora: engleski i hrvatski

Trenutno zanimanje: tapetar Prijašnje: bez zanimanja

Adresa: /izbrisano/

Telefon: / izbrisano/

Datum(i) razgovora: 27. i 28.9.2000.

Razgovor(e) vodili: William R. Hardin

Prevodilac: Vlatka Leko-Roche

Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: kao gore

02955072

IZJAVA SVJEDOKA

- ① Zovem se Tomislav Šegarić. Hrvat sam, rođen 13. listopada 1976. u Zadru. Cijeli sam život proživio u Škabrnji, osim razdoblja nakon napada 18. studenog 1991. Vratio sam se u Škabrnju 1996. Osnovnu sam školu polazio u Škabrnji, a srednju u Zadru. Trenutačno radim u tvornici kruha u Zadru.
- ② Godine 1991. imao sam petnaest godina i jedini razlog koji mi pada na pamet, a zbog kojega su Srbi mogli napasti naše selo, bio je taj da je Škabrnja čisto hrvatsko selo. Nisam imao prijatelje među Srbima niti sam se imao priliku sprijateljiti s njima. U to sam vrijeme još pohađao osnovnu školu u Škabrnji i ništa nisam znao o politici.
- ③ Znam da su se prije napada mještani počeli bojati jer su se događale stalne provokacije. Ljudi, osobito djeca, počeli su spavati u podrumima. Prije napada na selo, znali smo vidjeti zrakoplove koji bi prelijetali selo, i tenkove su se kretali glavnom prometnicom Zemunik-Benkovac. Zrakoplovi su u nekoliko navrata ispustili nekoliko kazetnih bombi i ispalili nekoliko raketa. Vidio sam svojim očima četiri -pet čahura kazetnih bombi. Ne sjećam se je li na njima nešto pisalo.
- ④ Ne sjećam se točno kada, ali je u nekom trenutku Škabrnja napadnuta iz topničkog oružja. Zbog tog se granatiranja puno žena, djece i starih ljudi iselilo. Među njima smo bili moja majka, sestra i ja. Otišli smo u Zadar kod rodbine. Nakon nekog vremena, sklopljeno je nekakvo primirje od kojeg je svima laknulo. Nakon toga primirja vratili smo se u selo. Vratilo se puno ljudi. Više nije bilo novih napada, ali smo svejedno viđali tenkove po cestama i stalno smo ih čuli. Ponekad bi tenkovi krenuli prema središtu sela, pa se povukli.
- ⑤ Naša je kuća smještena u prednjem dijelu Škabrnje koji se zove Ambar. Kuća se nalazi dvjestotinjak metara prema središtu sela ako se gleda od stare crkve Svete Marije pa s desne strane ceste. Noć 17. studenog 1991. moj otac, Branko Šegarić i majka Anica Šegarić, moja dvogodišnja sestra Katarina Šegarić i susjed Stanko Vicković, prespavali smo u našoj kući. Idućeg jutra, 18. studenog 1991., moja je majka otišla na posao jednim od jutarnjih autobusa. Oko 7:30 počeo je napad na Škabrnju. Prije no što je ispaljen ijedan metak, čuo sam tenkove kako idu niz cestu. Nakon što su stigli do kontrolne točke na ulazu u Škabrnju koju su mještani formirali prije stanovitog vremena, nastalo je kratko zatišje, a onda je počelo granatiranje. Čuo sam pucnjavu iz tenkova, iz topova, te pušaka i strojica. Moja teta, Milena Šegarić (sad Babić) utrčala je u našu kuću i uzela moju sestru. Shvatili smo da sad pucaju po kućama pa sam pobjegao iz kuće u polje. Moje je otac ostao u kući kad sam ja pobjegao.
- ⑥ Trčao sam oko dva kilometra, niz glavnu cestu koja vodi do središta Škabrnje, no umorio sam se, a i bio sam prestrašen. Dok sam trčao, granatiranje i pucnjava nisu prestajali i meci su zujali pokraj mene tako da sam se često morao saginjati i skrivati, pa tek onda nastaviti trčati. Nakon otprilike pola sata ugledao sam kako neki ljudi ulaze u podrum kuće na desnoj strani ceste, pa sam i ja tamo otišao. Bila je to kuća Peše Pavičića. U podrumu je bilo između 25 i 30 ljudi, odreda civila, uglavnom žena, djece i staraca. Nakon mene stiglo je još ljudi. Jedna od žena čijeg se imena sjećam bila je Grgica Rogić. Bilo je tamo još puno ljudi koje sam poznavao, ali se sad ne mogu sjetiti njihovih imena.

02955073

7) Zvuk pucnjave i granatiranja bio je neopisiv i nepodnošljivo glasan, pa smo svi bili nasmrtno prestrašeni. Kuća je jamačno bila dvaput pogođena jer se užasno zatresla. Oko 12:30 nastalo je zatišje koje je potrajalo dvadesetak minuta. Moja baka Eva Šegarić, koja je također bila u podrumu, nije mogla podnijeti više biti u njemu, pa je izašla. Uskoro zatim, čuo sam glasove izvana, pa neke muškarce koji su počeli vikati da svi izađemo ili će u podrum ubaciti ručne bombe. Zapravo se moja baka vratila u podrum i rekla nam što su oni rekli. I tako smo mi počeli izlaziti podignutih ruku. Ja sam bio negdje u sredini grupe.

8) Kad sam izašao, ugledao sam desetak četnika kako leže na zemlji s oružjem na gotovs, a ostali su stajali pokraj ulaznih vrata. Ti su četnici izdvajali ljude iz reda kako smo izlazili i ubijali ih na licu mjesta. Također su se derali na nas da se ne osvrćemo, nego da gledamo preda se. Moj djed, Vice Šegarić, tada star oko 65 godina, bio je nekoliko mjesta ispred mene. Vidio sam kako ga je grupa od otprilike pet četnika zgrabila, odvušla ga u stranu i počela udarati kundacima. On se odmah istog trenutka srušio na zemlju. Budući da su stalno vikali na nas da ne gledamo, ja nisam mogao dalje gledati, ali sam se uskoro okrenuo i vidio da moj djed leži na zemlji, glave oblivene krvlju, i bio sam siguran da je mrtav iako se ne sjećam da sam čuo pucanj koji ga je ubio. Između mjesta na kojem je ležao moj djed i ceste koja je bila udaljena tri-četiri metra, tad je već na zemlji ležalo desetak mrtvih ljudi. Vidio sam tijelo svog strica Ivica Šegarića kako leži pokraj ceste, a vidio sam i tijelo vlasnika kuće Peše Pavičića. Ni moj ujak ni Pešo nisu bili s nama u podrumu.

9) Sve je vrvjelo od četnika, pripadnika JNA i tenkova. Koliko sam ja uspio vidjeti, najprije su išli pripadnici JNA i tenkovi, a za njima četnici koji su ubijali ljude. Četnici su bili odjeveni u maskirne uniforme, s raznim kapama na glavi, neki su imali beretke a neki šubare s tradicionalnom četničkom oznakom kokardom. [REDACTED]

[REDACTED] Meni se činilo da su to bili domaći ljudi po onome kako su i što su govorili. Budući da su imali namazana lica, nisam mogao prepoznati nijednoga, no sjećam se da su se neki oslovljavali poimence, a kad bi nekog zazvali po imenu, ovaj bi se razljutio što mu odaju ime. Sjećam se da je jednome prezime bilo Kosović, često prezime u srpskom selu Zemuniku.

10) Četnici su nas potjerali niz cestu od središta sela prema Ambaru. Toliko je praznih čahura ležalo na cesti da sam ih u hodu morao gurati u stranu. Gledao sam kako je tenk pregazio jednu ženu koja je ležala mrtva na cesti. Zvala se Kata Rogić, a nadimak joj je bio Soka.

11) Dok su nas vodili niz cestu, četnici su nas stalno vrijeđali i prijetili nam. No oficiri JNA nisu im dopuštali nova ubojstva govoreći im da su već ubili dovoljno ljudi. Osim nas koji smo izašli iz podruma Peše Pavičića, niz cestu su potjerali i druge ljude koje su istjerali iz drugih podruma u selu. Dok smo hodali, u jednom sam trenutku vidio kako nekoliko četnika tuku druga dva moja strica, Budu Šegarića i Šimu Šegarića. Vidio sam i kako su ih obojicu ubacili u oklopni transporter JNA koji se odvezao u smjeru Biljana. Kad sam ih posljednji puta vidio, tad su još bili živi. No nakon nekoliko dana doznali smo da su ubijeni i njihova su tijela predana našoj obitelji.

12) Cijela je Škabrnja bila krcata vojske. Odveli su nas do mjesta gdje se račva cesta Zemunik-Benkovac. Ukrcali su nas u kamione JNA i odvezli u njihove kasarne u Benkovcu. Mislim da su tad bila dva kamiona, ali sam kasnije vidio da su u Benkovac kamionima dovezli još ljudi.

02955074

Držali su nas u tim kasarnama do oko 18:00 sati kad su nas premjestili u vrtić preko puta ceste gdje smo prenoćili. Tad nas je tamo bilo četrdesetak, ali su stalno dovodili nove. Tijekom te noći, vojnici JNA su dolazili po nas i u manjim grupama odvodili na zasebna ispitivanja koja su vršili oficiri JNA. I mene su odveli u sklopu jedne od tih grupa, oko 22:00 sata. Odveli su me u prostoriju gdje se nalazio jedan oficir JNA, četrdesetak godina star, odjeven u običnu uniformu JNA. Ne sjećam se njegova čina ni pojedinosti o njemu i mislim da ga danas ne bih mogao prepoznati. Želio je znati koliko je ustaša u Škabrnji, koliko oružja imamo i takve stvari. Ispitivanje je trajalo oko sat vremena a onda su me vratili u vrtić.

13

Idućeg jutra, grupa od oko četiri vojnika JNA, a među njima i nekoliko oficira, ušli su u prostoriju u kojoj smo se nalazili i rekli da u Škabrnju grupa ustaša još pruža otpor i da će odvesti grupu nas u Škabrnju da ih nagovorimo da se predaju. Izdvojili su Tomislava Gurlicu, Marina Jurića i mene, no umjesto da nas odvedu u Škabrnju kako je bilo rečeno, dva pripadnika JNA odvezli su nas u Biljane i izbacili iz automobila ispred zadružne trgovine u središtu sela koje je bilo puno četnika. Vojnici su nešto rekli onim četnicima dok smo mi još sjedili u stražnjem dijelu vozila, ali nisam čuo što, a onda su se odvezli a nas ostavili. Rekli su nam da udemo u onu trgovinu punu četnika. Ostatak dana bili smo izloženi najgorim uvredama i prijetnjama koje su nam utjerale strah u kosti premda nas nisu tukli. U jednom nas je trenutku jedan četnik postavio preda zid i počeo prijetiti da će nas zaklati. Zaista je i izvadio nož i stavio mi ga pod grlo. Prišao mu je jedan Srbin i rekao mu neka me ne ubije jer sam ja još samo dijete. Najzad su ga uspjeli nekako smiriti. Bilo je jasno po načinu njihova govora da su to ljudi iz okolice, a čuo sam i kad ih je nekoliko reklo da idu kući na ručak. U jednom su nas trenutku izveli iz trgovine, pokazali nam neke puške i rekli da ih rasklopimo. Rekli su nam da smo ustaše i da ćemo sigurno znati kako se to radi. Mislim da bi nas ubili da je netko od nas rasklopio pušku. Rekli smo da ne znamo kako se to radi i nismo to učinili. Sjećam se i da mi je prišao jedan drugi četnik, star oko 24 godine, pokazao mi iskaznicu HDZ na ime Slavko Miljanić i upitao me poznajem li ga. Ja sam rekao da mi je to susjed. Onda mi je rekao da je u Miljanićevu čelu načinio veliku rupu i pokazao kako veliku tako da je prstima načinio krug na čelu. Po tome sam znao da je Miljanić mrtav. Nisam poznavao tog četnika. Cijelo su nam vrijeme tamo prijetili i puno puta ponovili da će nas ubiti. Četnici su stalno dolazili i odlazili.

14

U sumrak, dok smo stajali ispred trgovine okruženi četnicima, ugledao sam kako iz pravca Benkovca dolazi "crna marica", koja se zaustavila ispred trgovine. Iz nje su izašla dva pripadnika JNA i jedna srpska novinarka. Oni su se upustili u razgovor s četnicima, a na nas se nisu uopće obazirali. Činilo se da novinarka intervjuira četnike. Nakon otprilike sat vremena, otvorili su stražnja vrata "crne marice", utrpali nas u nju i vratili u Benkovac. Kad smo tamo stigli, shvatili smo da ostalih zatočenika nema i da smo ostali samo nas trojica. Kasnije sam doznao da su njih pustili dok smo mi bili u Biljanima. Prenoćili smo tamo u kasarni JNA. Puno sam o tome razmišljao i još ne shvaćam zašto su nas odveli u Biljane gdje smo bili izloženi četničkom maltretiranju. Priznajem da sam se više bojao u Biljanima prepušten na milost i nemilost onim četnicima nego tijekom i poslije napada na Škabrnju.

15

Idućeg dana oko 9:00 sati, vojnici JNA su nas ukrcali u neko vojno vozilo pa odvezli prema mjestu zvanom Pristeg. S njima je bio i jedan naoružani četnik. Zaustavili su automobil kad smo bili nadomak Pristega i rekli da izađemo i krenemo prema Pristegu gdje će nas dočekati Hrvati. Bio sam uvjeren da će nas ubiti budući da je zajedno s nama iz automobila izašao i

onaj četnik i uperio pušku u nas. No kad smo mi krenuli, oni su se odvezli. Hodali smo po cesti 15-20 minuta i stigli u Pristeg, gdje su nas zaista prihvatili hrvatski vojnici. Prebacili su nas u Zadar, gdje sam se pridružio svojoj obitelji.

- 16 U napadu na Škabrnju 18. studenog 1991. izgubio sam tri strica i djedu. Toga je dana ukupno ubijeno devetero pripadnika moje šire obitelji, a svi su se prezivali Segarić.
- 17 Četnici koje sam vidio uglavnom su bili u maskirnim uniformama, ali su neki bili u svakojakim rasparenim uniformama i odjeći. Uglavnom su četnici bili stariji od vojnika JNA. Mnogi su nosili kape i šubare koje sam već opisao, [REDACTED]. Većinom su imali brade, a sudeći po tome što su i kako su govorili, uglavnom su to bili domać Srbi.
- 18 Pripadnici JNA imali su na sebi standardne sivomaslinaste uniforme, a na kapama crvenu petokraku. Uglavnom su bili mlađi od četnika, što znači da su bili novaci, a i po njihovu se govoru moglo zaključiti da su bili iz raznih krajeva Jugoslavije.

02955076

POTVRDA SVJEDOKA

Ova mi je izjava od sedam stranica glasno pročitana na hrvatskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svojem znanju i sjećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svjestan sam da se ona može upotrijebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991. kao i da mogu biti pozvan da javno svjedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 28.9.2000.

POTVRDA PREVODITELJA

Ja, Vlatka Leko-Roche, prevoditeljica, potvrđujem sljedeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalificirana i ovlaštena od strane Tajništva Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991. da prevodim s hrvatskog na engleski jezik, kao i s engleskog na hrvatski jezik.
- 2) Tomislav Šegarić mi je dao do znanja da govori i razumije hrvatski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu usmeno sam prevela s engleskog na hrvatski jezik u prisutnosti Tomislava Šegarića koji je, po svemu sudeći, čuo i razumio prijevod ove izjave.
- 4) Tomislav Šegarić je potvrdio da su, po njegovu znanju i sjećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih prevela, što je potvrdio svojeručnim potpisom na za to predviđenom mjestu.

Datum: 28.9.2000.

Potpis: /potpisano/

**MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.**

Dodatak izjavi svjedoka Tomislav ŠEGARIĆ, rođen 13 listopad 1976.

Želim napraviti sljedeće izmjene mojoj izjavi od 27 i 28 rujna 2000:

Paragraf 18: Kad govorim o razlici između Četnika i JNA želio bih dodati da je i JNA sudjelovala u osvajanju sela Škabrnja. Četnici su bili ti koji su ubijali, pljačkali i spalili selo.

Šegarić

(Potpis)

Zihava Dedović

(Svjedoci)

Azimb

(Svjedoci)

20/06/03

(Datum)

Rule 62 bis

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the Former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

02955078

Prijevod

**DEKLARACIJA OSOBE KOJA JE DALA PISMENU IZJAVU
U SKLADU S PRAVILOM 92 BIS**

Ja,

Prezime, ime: ŠEGARIĆ TOMISLAV

Datum i mjesto rođenja: 13. 10. 1976. ZADAR

Identifikacioni broj ili broj pasoša: [REDACTED]

ovime potvrđujem, u prisustvu predsjedavajućeg službenika Kelly Philpott

da je sadržaj pismene izjave (izjava) koju sam dao (-la) dana 27. i 28. 09. 2000

i koja je priložena ovoj deklaraciji, po mom najboljem znanju i uvjerenju, istinit i tačan.

20. 06. 2003

Uručena mi je i kopija pravila 91 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda na jeziku koji razumijem i znam da protiv mene može biti pokrenut krivični postupak zbog lažne izjave, ukoliko sadržaj moje pismene izjave (pismenih izjava) nije istinit i tačan.

Dana: 20. 06. 03

U: Zadar, Republic of Croatia

Šegarić

potpis davaoca deklaracije

Kelly Philpott

potpis predsjedavajućeg službenika

Presiding
Officer

Rule 92 bis

**INTERNATIONAL CRIMINAL TRIBUNAL FOR THE PROSECUTIONS OF
PERSONS RESPONSIBLE FOR SERIOUS VIOLATIONS OF
INTERNATIONAL LAW COMMITTED IN THE TERRITORY OF THE
FORMER YUGOSLAVIA SINCE 1991**

Addendum to Witness Statement of Tomislav ŠEGARIĆ, d.o.b 13 October 1976

I wish to make the following amendments to my statement of 27 and 28 September 2000.

In paragraph 18 I would like to add when I talk about the difference between Četniks and JNA I would like to add that initially the JNA was participating in the take over of the village of Škabrnja. The Četniks then were the ones who killed, looted and burned the village.

(Potpis)

(Svjedoci)

(Svjedoci)

(Datum)